

Az Újtelepi Plébánia lelkipásztori lapja

Veni Sancte

2009. szeptember 13., I. évfolyam 3. szám

Ára: 70Ft

VENI SANCTE SPIRITUS - JÖJJ SZENTLÉLEK ÚRISTEN!

Lényegében szeptember eleje az újesztendő kezdete kicsiknek, tanulóknak, tanároknak, szülőknek, sőt nagyszülőknek egyaránt. A kezdet mindig valami újat jelent: új lendületet, új lehetőségeket, új célokat. Az élet nem áll meg, de az idő keretében formálom az én életemet. Így mondják: életet az évekbe.

De az élet a mi számunkra két arculattal jelenik meg: - a felnőttek: mit csináljak majd az újesztendőben; - az iskolások: *mivé fejlődök majd az új tanévben.* És ez a szép benne, hogyan fejlődnek, változnak, hogyan alakul a fiatal felnőtté. Ez egyik legnagyobb élménye szülőnek és pedagógusnak.

Az iskolában a tanuló gyarapszik tudásban, ismeretben és fejlődik szellemi síkon. Értelmileg, erkölcsiében, személyiségének kibontakozásában. Az előbbi tanítás, az utóbbi nevelés. Így a nevelés problémája nem csupán az iskola feladata, hanem elsősorban a családé. Ott tanulja a gyermek a szeretetet, a bizalmat, a hálát, a becsületet, az életvitelt. Erre építhet az iskola, az ösztönös neveléssel, amely tulajdonképpen beleépül gyermek sejtjeibe.

Ha értékadó az iskola (ahová beírtuk!), tudatos szintre emelve próbálja ezt tovább fejleszteni. Így minden: munka és tanulás, sport és szórakozás, (otthoni) és közösségi foglalkozás, mind egy célt szolgál, egységbe rendeződik, és ez adja a fejlődést, a nevelést.

De csak akkor, ha ez a cél képes egybefogni mindent, ha ez a cél állandó és változatlan, ha ez mindenhol és mindenkor jelen van, ha ez a cél magasabb értéket képvisel. Ha a cél értelmet és tartalmat tud adni, amely az öröme, a boldogságnak, a sikernek élményében jelentkezik. Ezeket az emberhez méltó célokat nevezzük eszményeknek. Ezek nélkül üres lesz az élet és idegesen elégedetlen.

Szent Jakab írja: minden jó adomány Istentől származik.

Isten kegyelme nélkül hiába minden fáradozás. Segítségnk a Szentlélek. Ő pótolja azt, ami bennünk elégtelen. Ne felejtjük, felelősek vagyunk magunkért és egymásért.

Lajos atya

(M)ÉRTÉK ADÁS

Részletek Horváth Árpád SJ beszélgetéséből Forrai Tamás jezsuitával, a miskolci „Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium” igazgatójával.

Milyen egy jó tanár?

Aki nem csak tanít és fontos információkat ad át ügyesen, hanem meg is tudja szeretetni a tananyagot. Ez csak akkor történhet meg, ha a pedagógus idővel személyesen is megismerkedik a diákokkal és ráérez a hátterükre, tudatában van a nehézségek és a sikerek valódi okainak. Melyek azok a tények, szellemi és lelki mechanizmusok, amelyek meggátolják, vagy éppen segítik, hogy egy diák valóban kibontakozzék? A jezsuita pedagógia eleve az egész embert tartja szem előtt, nem pusztán a szellemi teljesítményt. Ez döntő szempont számomra. Így válik a pedagógia, lelkipásztorkodássá.

Tanár-diák viszony talán sohasem tűnt ennyire kezelhetetlennek, mint napjainkban. Mi ennek a krízisnek az oka?

A mai társadalom általában nem becsüli meg a tudást, legfeljebb a speciális ismereteket, ezért gyakorlatilag azt várják el tőlünk, hogy szakbarbárokat neveljünk. A széles látókör, a kifinomult szellemi és lelki fogékonyság mintha nem lenne érdeke a mai társadalomnak. Ezért nem becsülik meg a tanárokat, fizetésük szégyenletesen alacsony. Ügyeskedéssel sokkal jobban meg lehet élni, mint becsületes munkával. Az alacsony fizetés az egyik oka annak is, a pálya elnőisedik. Ennek is komoly következményei vannak a társadalomra nézve. A diákok számára ismeretlenné válik a tekintély, egyébként nemcsak az iskolában, hanem a tönkrement családi keretek között is. Ezért a most felnövő generáció társadalmi szinten sem ismer majd tekintélyt. Semmi sem lesz számukra szent, és fennáll a veszély, hogy életük mindennél fontosabb szempontja az önmaguk körül forgó önmegvalósítás lesz. Így válik a mai ember a csak rövid távon gondolkodni képes tömeg részévé. Hogy lehet minél több pénzt keresni, mindegy milyen áron, hogy aztán elkölthessük különféle kacsatokra. Ha kenyérből és cirkuszból éppen nincs elég, hóbörög egy kicsit, de ennek a tömegnek az igényei nagyobb erőbedobás nélkül egészen jól kezelhetőek. A gondolkodás sokak számára már-már kínossá válik, Ezek azok a társadalmi körülmények, amelyek között egy elhivatott tanár a nevelés tárgyává lesz. A harmadik évezred elején a mester-tanítvány viszony, amelyben nemcsak technikai tudást, hanem emberséget és bölcsességet is átadtak, szinte nyoma sem maradt.

A tanárok ideológiamentessége, mintha éppen ez lett volna a cél

Erről szinte nem is beszélünk Magyarországon. Ami azonban az utóbbi húsz évben történik, az a követelményrendszer és vele együtt az értékorientált közoktatás fokozatos föladását jelenti. Még a kommunizmus

évei alatt is sikerült Magyarországon megőrizni egyféle minőségi közoktatást. Ezt most szétverik. Az olló a felső tízezer számára fenntartott iskolák, és a manipulálható tömeg egyre csapnivalóbb oktatási intézményei között nyílik szét egyre jobban. Azt a tudást, amelyre a most berendezkedő társadalomnak szüksége lesz, komoly pénzekért lehet majd megvenni. Ezt csak szűk körök engedhetik meg maguknak. Tehát csak a kevesek gyerekei rúghatnak majd labdába Magyarországon. A többi ember a könnyen manipulálható tömeg része lesz, akiket a valódi követelményrendszer nélküli iskolákban, az értéksemlegesség nevében készítenek fel az életre.

Mi állíthatná meg ezt a folyamatot?

Sajnos nálunk még nincs olyan erős civil társadalom, mint Nyugaton, hogy az olyan hiánypótló iskolákat tudna működtetni, amelyekben azok is eséllyel indulhatnának, akik nem tartoznak a kiválasztott felső tízezer közé. Talán az egyházi iskolák nyújtanak még némi esélyt. Ismeretes, hogy az egyházi iskolák diákjai között jelenleg is sokkal többen vannak olyan jó tanulók, akik nem rendelkeznek pénzes családi háttérrel, illetve akiknek szülei esetleg nem is tartoznak az értelmiségi réteghez. Ezt mutatta a „pedagógiai hozzáadott érték” kimagasló mutatója az egyházi oktatásban – míg el nem kezdte annyira zavarni a minisztériumot, hogy kihagyták ezt az adatot a statisztikákból. Az egyházi iskolák által tehát elképzelhető lenne egy szélesebb látókörű, gondolkodó polgári réteg kinevelése Magyarországon. Ezért kell arra gondolnom, hogy egyáltalán nem véletlen, hogy egyes politikai körök megpróbálják az egyházi iskolák helyzetét újra meg újra ellehetetleníteni.

Miért érdemes a gyerekeket egyházi iskolába íratni?

Az államiakhoz képest az egyházi iskolák szemléletében több maradt meg az értékközpontúságból. Az emberek hisznek abban, hogy a gyakran tapasztalható nihilizmussal szemben a vallásos hit nyújthat még fontos támpontokat a mai ember számára is. Az egyházi iskolákban nemcsak sikerorientált oktatás folyik, hanem igyekeznek az egész ember szellemi és lelki fejlődését szem előtt tartani. A szülők gyakran biztonságosabbnak tartják az egyházi iskolákat. Ezért Magyarországon megindult egyféle kimenekítés az állami iskolákból az egyháziakba, és az egyházi intézményekben túljelentkezés van. Ez annál is inkább figyelemre méltó, mert mély demográfiai krízisben él az ország. Minden évben iskolákat vonnak össze, zárnak be országszerte, ezzel szemben az egyházi iskolák száma még növekszik is valamelyest, tanulóink aránya a magyar diákok összlétszámán belül folyton emelkedik. Ezek tények és ez nem annyira a papságnak, hanem nagyobb mértékben az öntudatos keresztény iskolavezetőknek, a tanári karnak, gyakran a már megalakult szülői körök pártfogásának és támogatásának köszönhető.

HÍVOM A CSALÁDOKAT – 2009. SZEPTEMBER (BÍRÓ LÁSZLÓ PÜSPÖK LEVELE)

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

Új emberi jogok?

Amikor az emberi jogokat 1948-ban deklarálták, abból indultak ki, hogy minden ember azonos méltóságúnak születik, és azonos jogokkal rendelkezik, kezdve az élethez való joggal. Mindez az emberi természet igazságából következik. Újabban kétségbe vonják, hogy van-e igazság, eldönthető-e, hogy mikor, mit kell igazságnak tekinteni? A demokráciára hivatkozva a kényes kérdéseket nem is mindig illetékes testületek elé viszik, mondván: döntsön a többség. Így igazságtalan, a társadalmi fejlődést károsan befolyásoló törvények születnek. A testületek érdekek mentén, legtöbbször gazdasági szempontokat figyelembe véve döntenek, az erkölcsi értékek nem játszanak szerepet. Ezáltal olyan „emberi jogok” jelennek meg, amelyek épp a legalapvetőbb emberi jogot, az élethez való jogot sértik.

Iszonyatos pusztítást végzett a második világháború az egész világon, de különösen Európában. Emberek milliói haltak meg értelmetlenül, megsemmisült az anyagi és erkölcsi értékek sokasága. Kiábrándultság lett úrrá sokakon: valóban nincsenek tartós értékek, nincs határa annak, amit az ember az emberrel megtehet? Úgy látszott, hogy már a „tékozló fiúknak” sincs hova hazatérnie, az atombomba korában nincsenek már sem békés otthonok, sem jószágos apák. (vö. Lk 15, 11-32). Megérlelődött az idő arra, hogy az ember megfogalmazza: mindenkinek joga van emberhez méltó életet élni. Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése 1948. december 10-én Párizsban kiadta az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, amelynek 1. cikke kimondja: „Minden emberi lény szabadnak, egyenlő méltósággal és jogokkal születik. Értelemmel és lelkiismerettel bírván, testvéri szellemben kell egymás iránt viseltetnünk.”

A Nyilatkozat megfogalmazóinak nem volt könnyű dolga, mert egy sor nehezen összeegyeztethető álláspont között kellett kompromisszumot találniuk. Három fő kérdést végül megkerültek: az embernek Istenhez való viszonyát, a jogok határait és abszolút alapját, valamint a jogok és köteleességek egymáshoz való viszonyát. Ez a három hiányosság a mai napig megnehezíti a Nyilatkozat szellemének megfelelő állami alkotmányok és törvények alkotását és ezek alkalmazását. A 16. cikk egyértelműen rögzíti azt, hogy a nagykorú férfiakkal és nőkkel joguk van házasságot kötni, de csak a házasulandók szabad és teljes beleegyezésével; a férfiaknak és a nőknek a házasság tekintetében egyenlő jogaik vannak; továbbá hogy a család a társadalom természetes és alapvető közössége, jogosult tehát a társadalom és az állam védelmére. Kétségtelenül történelmi jelentőségű dokumentumról van szó, hiszen az egész emberiséget érinti, és összhangban van az Evangélium szellemével. XXIII. János pápa üdvözölte és továbbfejlesztését szorgalmazta (Pacem in Terris, 143, 144), VI. Pál pápa az ENSZ Közgyűlésén 1965-ben mondott beszédében méltatta jelentőségét, II. János Pál pápa mérföldkőnek nevezte, az ezredforduló alkalmából mondott egyik beszédében sürgetett, hogy szerezzünk neki érvényt: „Mentsük meg az embert, mentsük meg együttes erővel!”

Hogyan érintette családokat a világháború rombolása, hogyan tudták felmenőik megőrizni az emberi méltóságba vetett bizalmukat? Az emberi jogok milyen megsértéséről tudtok rokoni, baráti, ismerősi körötökben?

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata az emberi értelmet és lelkiismeretet tekinti a jogok alapjának. Hivatkozik az ember méltóságára, e méltóság forrásáról azonban nem tesz említést. A korunkban terjedő erkölcsi relativizmus tagadja azonban, hogy az emberre vonatkozó bármely általános igazság megfogalmazható lenne, ez pedig maga után vonja a házasság és a család igazságának tagadását is. A jog és a törvények alapjául a közmegegyezést tekintik, azt tartják általános érvényűnek, amit a többség jóváhagy.

Az igazság így attól függ, amit a többség akar. Azok, akik tagadják az objektív erkölcsi igazság létét, megvesztegetéssel, manipulációval, erőszakkal rákényszerítik akaratukat döntéshozó testületekre, és demokratikus úton szentesítik az áligazságokat. Így jöhetnek létre olyan törvények, amelyek emberek csoportjától megvonják a legalapvetőbb jogot, az élethez való jogot, és engedélyezik az abortuszt és az

eutanáziát; így történhet meg, hogy egyesek önkényesen dönthetnek nem-hovatartozásukról, vagy hogy egynemű párok olyan jogokat követelhetnek maguknak, amelyek csak a társadalom egészének javát szolgáló házaspárokat illetnek meg. Az ilyen jogoknak az emberi jogok közé való beemelése súlyos tévedés, és ellentmond az emberi természet igazságának. A döntések „alapja nem lehet időleges és változókéony »többségi« vélemény, hanem csak egy objektív erkölcsi törvény elfogadása, amelyben az emberi szívbe írt »természeti törvény« az irányadó a polgári törvény számára. Amikor a kollektív lelkiismeret tragikus elhomályosodása miatt a szkepticismus odáig ért, hogy kétségbe vonja az erkölcsi törvény alapvető elveit is, maga a demokratikus berendezkedés rendül meg alapjaiban és az ellentétes érdekek gyakorlati szabályozásának pusztá mechanizmusává silányul.” (Evangélium Vitae 70)

Hogyan tudjátok gyermekeiteket az objektív erkölcsi törvények tiszteletére nevelni? Hogyan tudjátok az erkölcsi alapot nélkülöző „többségi” határozatok okozta erkölcsi és anyagi károkat kivédeni?

Mint ahogy azonban az 1948-as Nyilatkozat korántsem tökéletes, szükséges és fontos a továbbfejlesztése. Tudjuk, hogy az ember méltósága ad alapot jogainak, fontos tehát kimondanunk az igazságot: e méltóság alapja teremtetségünk, az hogy Isten a saját képmására teremtett mindnyájunkat. A jogoknak a teljes embert kell tekinteniük, vagyis a személyt, a test, lélek és szellem egységét. Nagy hiba az embert a szerint megítélni, amit produkál, és nem azt tekinteni, aki. Az ember szabad és értelemmel bír, a világban él, térben és időben a világhoz tartozik, de meg is haladja azt, végső hivatása nem evilági. Meg tudja különböztetni a jót és a rosszat, mert van igazság, az emberi jogoknak a jót kell támogatniuk. Az emberi jogok arról sem feledkezhetnek meg, hogy az ember közösségi lény, az emberiség nem egymástól független egyedekből áll. Arisztotelész mondta: az emberi élet a családi közösségben kezdődik, ez a legmegfelelőbb hely az embernek, mint személynek. A Nyilatkozat értékes kiegészítése II. János Pál pápától származik: 1983-ban megjelentette a Családjogi Chartát. Ennek első mondata: „Az emberi jogoknak alapvetően fontos társadalmi dimenziói vannak, amelyek a családban jutnak kifejezésre.”

Hogyan érvényesül családokban kicsik, nagyok, fiatalok és öregek, gyerekek és szülők emberi méltósága? Hogyan szolgálhatjátok más családok javát, miként mozdíthatjátok elő a közjót?

A keresztény ember törvénytisztelő, szeret törvényes rendben élni. Az állami törvényeknek az a feladata, hogy a közjót szolgálják, védelmezzék az emberek alapjogait, támogassák a társadalmi békét és a közérkölcset. Igazságtalanok viszont azok a törvények, amelyek kizárólag az emberek személyes vagy magánéletére vonatkoznak, mert e területen az állam nem illetékes. "Az életnek egyetlen területén sem helyettesítheti a polgári törvény a lelkiismeretet, sem olyan szabályokat nem diktálhat, melyek kívül esnek illetékességi körén." (Evangelium Vitae, 71.) Ugyancsak igazságtalanok azok a törvények, amelyek a közjó ellen irányulnak, pl. sértik a szabadságjogokat, ellene hatnak a közbiztonságnak. Nem elfogadhatók azok a törvények sem, amelyek nem jogilag szabályos úton jöttek létre, valamint azok, amelyek a polgárok terheit vagy támogatásukat igazságtalan kritériumok alapján állapítják meg.

Soroljatok fel néhány olyan törvényt, amely ellenkezik a keresztény erkölcsi elvekkel! Hogyan tudjátok gyermekeiteket törvénytiszteletre és ugyanakkor a helyes erkölcsi magatartásra nevelni?

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának alkotói a közjót akarták szolgálni, az egész emberiség javát. A Nyilatkozat megújítására két ellentétes irányzattal találkozunk: az egyik a „konszenzusos” megoldásokat támogatja, azaz pillanatnyi csoportérdekeket próbál érvényesíteni, a másik az igaz értékekért száll síkra, az emberi személy méltóságát, a teljes embert akarja szolgálni. Életünkkel és példánkkal segítsük ezt az irányzatot érvényre jutni, hiszen ezzel saját családunkat is erősítjük.

Levelem kiegészítéseként figyelmeztetekbe ajánlom a MKPK Boldogabb családokért c. körlevele 2. pontját.

Bíró László az MKPK családreferens Püspöke a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke.

Bíró püspök úr minden hónapban „Hívom a családokat” címmel útmutatást ad a családok számára, amelyek a <http://www.magyarKurir.hu/> oldalon megtalálhatóak.

VIANNEY SZENT JÁNOS PLÉBÁNOS ÉLETE, 2. RÉSZ (ünnepe: Augusztus 4.)

* Dardilly, Lyon mellett, Franciaország, 1786. május 8.

† Ars, Franciaország, 1859. augusztus 4.

1832-ben Franciaországot kolerajárvány sújtotta, Ars azonban érintetlen maradt, amit a plébános érdemeinek tulajdonítottak. És a faluban a hit lassan éledni kezdett. Idegenből is egyre többen jöttek Arsba. A környező falvakban gyorskocsi szolgálatot szerveztek, hogy minél előbb mindenki eljuthasson az arsi paphoz, ha gyónni akart. Ő pedig éjjel és nappal gyóntatott, és mindenki számára kiderült, hogy ismeri a szívek titkait. Amit a múltból nem tárt föl előtte a gyónó, arra János atya tapintatosan rákérdezett, hogy annak terhe alól is feloldozást adhasson. Azt a kevés időt, ami a gyóntatáson felül naponta szabadon maradt – miközben az ördög még mindig különböző kísértésekkel gyötörte –, imádkozásra és önostorozásra használta fel. 1843-ban a

lelkipásztori munkától és belső, titkos harcaitól kimerülten súlyosan megbetegedett. Közel került a halálhoz, a betegek szentségét is fölvette, és a környezeté már búcsút vett tőle. Egyszer csak talpra állt, de felgyógyulása után ismét el akart menekülni falujából, és ezúttal sikerült is. Az emberek azonban utánamentek, s amikor megtalálták, erőszakkal vitték vissza magukkal. Tudatlanságának terhétől nyomasztva és a munkától túlterhelve segítő társat kért egy megfelelően képzett pap személyében. Kapott is valakit, de a segítőtárs hamarosan zsarnokoskodni kezdett fölötte. Ez az állapot hét évig tartott. János abbé teljesen visszahúzódott, csak mentegette paptársa erőszakosságát, és szenvedett. Közben minden nyomorúsága ellenére megadatott neki a szó, amellyel szíveket tudott megnyitni, és – anélkül, hogy észrevette volna – csodákat művelt. Az évenként Arsba zarándokló emberek száma pedig már százezer felé közeledett. Amikor püspöke – a hívek jogos és egyre növekvő felháborodásának leszerelése érdekében – elhelyezte a káplánt, János abbé attól félt, hogy ismét egyedül marad. Ezért az öreg plébános alaposan végiggondolta, hogyan fog immár véglegesen megszökni. Mikor terve meghiúsult, tömören csak ennyit állapított meg: „Gyerekesen viselkedtem.” A püspök azonban nem hagyta magára, hanem új káplánt küldött melléje, aki úgy szerette, mintha atyja lett volna. János azonban ekkor már halála felé közeledett. Mindenét szétosztotta a szegények között, s amiye volt, az ő javukra eladta. A bűnösök úgy sereglettek hozzá,

annyi munkát adtak, hogy János azt mondta: „A bűnösök a végén meg fogják ölni a szegény bűnöst.” De ekkor a faluban már mindenki igazi keresztényként élt. A plébánosnak is csak a fizikai ereje fogyott el, szeretete és türelme nem. Ám mindazt, amit tett, semminek tartotta. A tisztelet megnyilvánulásai ellenére – püspöke tiszteletbeli kanonokká, a kormányzat pedig 1855-ben lovaggá tette – meg volt győződve „semmisségéről”. Ismételten mondta: „Ha tudtam volna, mit jelent papnak lenni, gyorsan trappista kolostorba léptem volna a szeminárium helyett!” Bár sokan voltak körülötte, az arsi plébános olyan magányosan halt meg a kimerültségtől, amilyen magányosan élt. Akik látták a holttestét, egyhangúlag tanúsították, hogy az erő utolsó cseppje is eltávozott belőle. X. Pius pápa 1904. szeptember 8-án boldoggá, XI. Pius pápa 1925. május 31-én szentté avatta, 1929-ben a plébánosok patrónusává nyilvánította. Az Egyház ezzel emlékezteti minden idők papjait arra, hogy Isten ereje a gyengékben válik tökéletessé. Ünnepe 1928-ban vették fel a római naptárba, augusztus 9-re. 1960-ban Szent Lőrinc vigíliája miatt augusztus 8-ra, majd 1969-ben halála napjára, augusztus 4-re tették át.

A befejező 3. rész az újság következő számában!

IMA A PAPOK ÉVÉBEN

Mindenható Isten! Te elküldted Fiadat a világba, hogy Megváltónk és örök Főpapunk legyen, és kiárasztottad a Szentleket, hogy működjön Egyházadban. Kérünk, erősítsd és vezesd az életszentség útján püspökeinket és papjainkat, akikkel megajándékoztad Egyházadat! Ébressz papi hivatásokat! Adj bátorságot fiataljainknak, hogy igent mondjanak hívásodra, és állhatatosak maradjanak küldetésükben! Adj lendületet, energiát és áldozatkészséget papjaidnak! Add, hogy a világi hívők imával és tetteikkel segítsék lelkipásztoraikat és egymást a Hozzád vezető úton! Vezesd családjainkat és közösségeinket a hit, a remény, a szeretet és az egység hiteles megélésének útján, hogy életük példájával sokakat Hozzád vonzzanak!

Boldogságos Szűz Mária, Egyházunk Anyja, Vianney Szent János, a papok védőszentje és Istennek minden szentjei! Támogassátok imáinkat hathatós közbenjárásokkal, hogy az Egyház a Szentlélek segítségével, a papok és a hívek életszentsége által megújuljon, s így egyre tökéletesebben tölthesse be hivatását a lélek üdvösségének munkálásában! Amen.

(Erdő Péter bíboros atya imája, 2009. jún.)

AZ ALPHA KURZUSRÓL BŐVEBBEN

Az Alpha egy tízhetes, tizenöt előadásból álló gyakorlati bevezetés a keresztény hitbe. Elsődlegesen a templomba nem járók, az új vagy hitüktől eltávolodott keresztények számára készült. Nagy áldásnak bizonyul azon katolikusok számára is, akik hitük alapjainak megújulására törekednek.

Az Alpha az Anglikán Egyházból ered, ma már országunkban és világszerte minden felekezetben, köztük több száz katolikus egyházközségben is működik. Az Egyesült Királyság 158 börtönéből több mint 120-ban alkalmazták. Sok iskolában, egyetemen, főiskolán és más felsőoktatási intézményben is megtaláljuk az Alphát.

Az Alpha segít a katolikusoknak gyakorlati válaszokat adni az új evangelizáció kihívásaira.

"Úgy érzem elérkezett a pillanat, hogy az egyház minden energiáját az új evangelizációra fordítsuk." **II. János Pál Pápa**

Hogyan működik?

A kurzusokat különböző helyszíneken tartják, túlnyomórészt azonban templomépületekben, közösségi házakban és otthonokban. Az esti rendezvényeken egy könnyű vacsora elfogyasztását követően a keresztény hit központi kérdéskörét alkotó témában hangzik el egy előadás.

Az előadások videofelvétele is rendelkezésre áll; elevenek és jó szórakozást nyújtanak. Az élet nagy kérdései című könyvben megtalálod az előadások írásos formáját.

Az előadást követően a résztvevők 10-12 fős csoportban megbeszélik az előadást, ahol minden egyes személy szabadon kifejezheti, amit gondol és akar. A csoportnak van egy "vezetője" és két vagy három "segítője". A kurzus során elvonulunk egy hétfői napra, hogy megvizsgáljuk a Szentlélek személyét és munkáját.

Az alpha kurzus előadásainak tartalomjegyzéke :

a) Tíz előadás: • Kicsoda Jézus? • Miért halt meg Jézus? • Hogyan lehetek biztos a hitemben? • Miért és hogyan olvassam a Bibliát? • Miért és hogyan imádkozzam? • Hogyan állhatok ellen a gonosznak? • Miért és hogyan beszéljünk másoknak Jézusról? • Isten ma is gyógyít? • Mi az Egyház?

b) Hétfői nap: • A Szentlélek személye és munkássága. • Hogyan hozhatom ki a legtöbbet az élet

c) Ünnepi vacsora:

(Marik József, az Emmanuel Közösség korábbi vezetője)

HITTANREND

2009-2010

A hittanórák szeptember 14-től kezdődnek!!!!

PLÉBÁNIA:

óvodás	kedd	du. ½ 6 óra
elsőáld-előkészítő	hétfő	du. 6 óra
elsőáldozók	kedd	du. 6 óra
4. oszt.(volt elsőáldoz.)	csütört.	du. 6 óra
5-6-7. oszt.	csütört.	du. ¾ 7 óra
bérmálkozó	csütört.	du. 5 óra
ifjúsági (2 hetente)	páros-hétfő	este ½ 8 óra

Közösség pénteken délután van.

ISKOLAI HITTAN:

Zrínyi Általános Iskola

1-2. osztály	péntek	/könyvtárban/	12 ¹⁵ óra
vagy 1-2. osztály	péntek	/könyvtárban/	13 óra

Kossuth L. Általános Iskola

1. osztály	csütörtök	12 ³⁰ óra
2. osztály	csütörtök	13 ¹⁵ óra

Sugárúti Általános Iskola

1-2.osztály (Anna u.)	kedd	12 óra
-----------------------	------	--------

ÓVODAI HITTAN:

Óvónő utcai Óvoda	– kedd du. 4 óra
Piroska Óvoda	– péntek de. 9 óra
Szászszorszép Óvoda	– csütörtök de. 9 óra

GYEREKMISE VASÁRNAP ¾ 9-KOR

Előretéki

- Szeptember 14-én **képviselő testületi ülés** lesz.
- **A hittanoktatás szept. 14-től indul** a plébánián és az iskolákban.
- Szeptember 15-én 19.15-kor **az idei tanévben elsőáldozók szüleit várjuk megbeszélésre a plébánián.** / Várjuk a jelentkezéseket! /
- **A korábbi Alpha csoportok** első összejövele szeptember 21-én hétfőn 19 órakor lesz a plébánián.
- **A Bibliakör alkalmi** szept. 22-vel kezdődően folytatódnak.
- **Ifjúsági hittant indul** : melynek első alkalmi szeptember 28-án 19,30-kor kezdődik. **Enszől Ellák atya- Gondolatok a szerelemről** című könyvből.
- **A Szentlélek imacsoport első alkalmi** szeptember 29-én, kedden lesz, mise után a templomban. Utána kéthetente kedden.
- **Alpha kurzus indul** szeptember végén. **Ha szeretnél részt venni az Alpha kurzuson, akkor szeretettel várunk egy vacsorára** 2009. szeptemberben 18-án 19órákor. **Előzetes jelentkezés a kurzusra feltétlenül szükséges** a Plébánián vagy Agárdiné Kálnásy Évánál a 06-20-361-1642 számon.
- Szeptember 27-én vasárnap 16 órakor lesz a **nyugdíjas kör első összejövele.**

Templomunk miserendje szeptember 14-től:

Hétköznapokon: 18:30

Szombati szentmise: 8 és 18:30!

Csütörtöki szentségimádás a ½ 7-es szentmise előtt!

Vasárnap: 8.45 (gyermekeknek),10:00 és este 18:00!

Egyéb

- Továbbra is várunk jelentkezőket a péntek estei szentmise után takarításra és virágoskert gondozásra. Feliratkozni lehet a templom hátsó részében elhelyezett jelentkezési lapon.
- Ha valaki vásárolt 2010-es Katolikus falinaptárt, akkor kérjük, hozza vissza, visszaadjuk az árát, mert nyomdai hibás. Reméljük újra kapható lesz.
- Az újsággal kapcsolatos észrevételeket, javaslatokat várjuk a szerkesztőség címre: szep.szerk@gmail.com, vagy a sekrestyébe.

Kiadja: Rákoscaba Újtelep Szt. Erzsébet Plébánia: 1171 Bp., Szabadság sugárút 39.
Tel: 258-40-74, F.kiadó: Szőke Lajos plébános; Szerk.: Péter Zoltán. Készült 180 pld-ban.